

דברים בערב ההשקה
יום א', 18 ינואר 2009, המכללה למנהל (אולם 50)

בעת שהכנתי את הדברים שאשא בערב זה חששתי כי המעמד ירגש אותי. לאור כך, הכנתי דברים מן הכתב, ואתכם הסליחה על שלא כהרגלי, אקרא מן הכתוב.

החלום לפרסם ספר בדיני עונשין, בעיקר עבור תלמידי בקורס דיני עונשין בבית הספר הזה (אך לא רק), מלווה אותי כבר כמה שנים. כבר לפני זמן רב, כתבתי פרק לדוגמה, השתעשעתי ברעיון, אך העול נראה לי גדול מדי. לפני יותר משנתיים פגשתי את יניב. הוא העלה את הרעיון ואני עניתי כי גם אני חשבתי לעשות כן. החלטנו לשלב ידיים ולעשות זאת ביחד. היום אני יודע, כי זו הייתה החלטה מאוד נכונה. לא רק בשל חלוקת העבודה חצי בחצי. הסתבר, ששני החצאים היו גדולים מהשלם. השלמנו האחד את השני. התייעצנו האחד עם השני. עודדנו אחד את השני. וקראנו האחד את הפרקים שכתב האחר. יניב הוא בן-זוג אידיאלי לעבודת צוות. הוא חכם, סבלני, יסודי ואנושי. יניב הכיר אותי ברגעים לחוצים (שכן עשינו עוד כמה דברים חוץ מלכתוב את הספר). במעמד זה אני רוצה לבקש ממנו סליחה על רגעים שונים שבהם הייתי כעוס או לא נחמד. יניב, אתה שותף אידיאלי, ותודה.

בנוסף, אני רוצה להודות לתמר גדרון, הדיקן הקודם של בית-הספר (שתמכה בפרויקט); לארנה בן-נפתלי, הדיקן של בית-הספר, הן על התמיכה והן על הדברים המקסימים בערב זה. כמו כן, נתונה תודתנו:

לעו"ד אדם מירון (מנכ"ל ההוצאה לאור של לשכת עורכי הדין);
לטובה אולשטיין, העורכת הלשונית;

לגיא דיין מאיה רפפורט ורויטל אברהמי, עוזרות המחקר שעמלו על הפרטים הטכניים; לפרופ' רות קנאי, לד"ר הדר אבירם, לד"ר שמוליק בכר, לד"ר ליאת לבנון-מורג, לד"ר אלקנה לייסט, לעו"ד הדר דנציג-רוזנצוויג – אשר הסכימו לקרוא פרקים שונים של הספר ולכתוב הערות מועילות.

אני רוצה להודות גם להורי, שנמצאים כאן הערב.

.. תודה הכי הגדולה בעולם למאיה, שמאז שנפגשנו, תמכה בי ואהבה אותי כמו שאני. אני מאוד אוהב אותה, על מה שהיא. כדי שתבינו עד כמה, אני רק אגלה פרט קטן, שלא כולם יודעים. מאיה ואני מתחתנים בדיוק בעוד שבוע מהיום. שיהיה לנו במזל טוב.

תודה לכולכם שבאתם הערב.